

U S T A W A

z dnia 30 kwietnia 1993 r.

o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady tworzenia, działania i prywatyzacji narodowych funduszy inwestycyjnych.

Art. 2. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) statucie, akcjach, kapitale akcyjnym, radzie nadzorczej, akcjonariuszach i walnym zgromadzeniu spółki akcyjnej, której akcje są wnoszone do narodowego funduszu inwestycyjnego lub w której narodowy fundusz inwestycyjny jest akcjonariuszem – rozumie się przez to odpowiednio: umowę, udziały, kapitał zakładowy, radę nadzorczą, wspólników i zgromadzenie wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, chyba że przepis ustawy stanowi inaczej,
- 2) świadectwie udziałowym – rozumie się przez to rekompensacyjne i powszechne świadectwo udziałowe.

2. W zakresie nie uregulowanym w ustawie do narodowych funduszy inwestycyjnych stosuje się przepisy Kodeksu handlowego odnoszące się do spółek akcyjnych.

Rozdział 2

Cel i zasady tworzenia narodowych funduszy inwestycyjnych

Art. 3. 1. Narodowe fundusze inwestycyjne, zwane dalej „funduszami”, tworzone są przez Skarb Państwa w formie spółek akcyjnych.

2. Uprawnienia Skarbu Państwa jako założyciela i akcjonariusza funduszu wykonuje właściwy minister, członek Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Celem funduszy jest pomnażanie ich majątku, w szczególności poprzez powiększanie wartości akcji spółek, w których fundusze są akcjonariuszami.

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 1993 r. Nr 44, poz. 202, z 1994 r. Nr 84, poz. 385, z 1997 r. Nr 30, poz. 164, Nr 47, poz. 298, Nr 107, poz. 691, z 2000 r. Nr 122, poz. 1319, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 281, poz. 2775, z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

2. Fundusze dążą do osiągnięcia celu, o którym mowa w ust. 1, w szczególności przez:

- 1) wykonywanie praw z akcji spółek powstałych z przekształcenia przedsiębiorstw państwowych w jednoosobowe spółki Skarbu Państwa na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 298 oraz z 1991 r. Nr 60, poz. 253 i Nr 111, poz. 480) oraz innych spółek akcyjnych i spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, zwłaszcza dla poprawy zarządzania spółkami, w których fundusze mają pakiet kontrolny, w tym umacniania ich pozycji na rynku oraz pozyskiwania dla nich nowych technologii i kredytów,
- 2) prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na nabywaniu i zbywaniu akcji spółek oraz wykonywaniu uzyskanych praw,
- 3) udzielanie pożyczek oraz zaciąganie pożyczek i kredytów dla realizacji celów określonych w pkt 1 i 2 oraz innych celów statutowych.

Art. 5. 1. Firma funduszu może być obrana dowolnie, powinna jednak zawierać zwrot „Narodowy Fundusz Inwestycyjny – Spółka Akcyjna”. Dopuszcza się używanie skrótu „N.F.I. – S.A.”. Firma funduszu powinna odróżniać się dostatecznie od firm innych funduszy.

2. Firmy ze zwrotem lub skrótem, o którym mowa w ust. 1, może używać wyłącznie spółka akcyjna utworzona na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 6. 1. Skarb Państwa może wносить do funduszu wkłady niepieniężne w postaci akcji spółek akcyjnych, zwanych dalej „spółkami”, na zasadach określonych w art. 10, tak długo jak pozostaje on jego jedynym akcjonariuszem.

2. Skarb Państwa może wnieść do funduszu wkłady pieniężne niezbędne do zarejestrowania funduszu.

Art. 7. 1. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przedsiębiorstwa państwowe, które zostaną przekształcone w spółki oraz jednoosobowe spółki Skarbu Państwa w celu wniesienia akcji wszystkich tych spółek do funduszy, jak również fundusze, do których akcje tych spółek zostaną wniesione, oraz tryb wnoszenia tych akcji do funduszy.

2. Właściwy minister przedkłada Radzie Ministrów wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1. Wnioski dotyczące przekształcenia przedsiębiorstw

państwowych w spółki, w celu wniesienia akcji tych spółek do funduszy, przedkłada się, jeżeli w ciągu 45 dni od dnia zawiadomienia dyrektor lub rada pracownicza nie zgłoszą umotywowanego sprzeciwu. Rada pracownicza zajmuje stanowisko po zasięgnięciu opinii ogólnego zebrania pracowników (delegatów). Nie zgłoszenie sprzeciwu w ciągu 45 dni od dnia zawiadomienia organów przedsiębiorstwa uważa się za wyrażenie zgody.

3. Właściwy minister dokonuje przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego, wyznaczonego zgodnie z ust. 1 i 2. Przekształcenia dokonuje się – jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej – na zasadach określonych w rozdziale 2 ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, a w części dotyczącej przekształcania przedsiębiorstwa państwowego – bez konieczności zachowania wymogów określonych w art. 11 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym (Dz. U. z 1991 r. Nr 89, poz. 403).

Art. 8. (skreślony).

Art. 9. 1. Tak długo, jak Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem funduszu, wkłady, o których mowa w art. 6, są wnoszone na pokrycie kapitału akcyjnego oraz na kapitał zapasowy funduszu; proporcje podziału na kapitał akcyjny i kapitał zapasowy określa statut funduszu.

2. Wartość wkładów niepieniężnych Skarbu Państwa do funduszu, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, jest równa sumie wartości wniesionych akcji spółek.

3. Wartość akcji spółki ustala się:

- 1) przez podział sumy kapitału własnego spółki z ostatniego bilansu przez liczbę akcji danej spółki określoną w jej statucie w chwili wniesienia tych akcji do funduszu, w przypadku gdy po przekształceniu spółka sporządziła bilans za poprzedni rok obrotowy,
- 2) przez podział sumy kapitału własnego spółki w chwili przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w spółkę lub utworzenia spółki przez liczbę akcji danej spółki określoną w jej statucie w chwili wniesienia tych akcji do funduszu, w pozostałych przypadkach.

4. Przy sporządzaniu rocznego bilansu funduszu wartość akcji spółek, ustalona zgodnie z ust. 3, będzie przyjmowana jako cena nabycia akcji; art. 425 Kodeksu handlowego stosuje się odpowiednio.

5. W zamian za wniesione wkłady Skarb Państwa obejmuje akcje funduszu. Skarb Państwa pozostaje wyłącznym właścicielem akcji funduszu do czasu ich udostępnienia uprawnionym podmiotom, zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 10. 1. Skarb Państwa wnosi do tworzonych funduszy 60% akcji każdej ze spółek, w której Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem, z tym, że 27% akcji każdej ze spółek powinno znaleźć się, w przybliżeniu w równych częściach, w posiadaniu wszystkich wyznaczonych funduszy, z wyjątkiem jednego funduszu, który otrzyma w całości pakiet 33% akcji danej spółki; w każdej spółce wyodrębnia się tylko jeden pakiet 33% akcji, który wnosi się w całości jako wkład do jednego z funduszy. Zasady te dotyczą wyłącznie podziału akcji spółek między fundusze, w których Skarb Państwa jest jedynym akcjonariuszem.

2. Skarb Państwa może także wnieść do funduszy, w których jest jedynym akcjonariuszem, wszystkie lub część należących do Skarbu Państwa akcji spółek, w których nie jest jedynym akcjonariuszem; akcje te powinny zostać rozdzielone między wyznaczone fundusze, z tym że jeden fundusz nie może otrzymać więcej niż 33% akcji danej spółki.

Art. 11. Akcje funduszu należące do Skarbu Państwa mogą być umarzane wyłącznie za wynagrodzeniem. Kwoty uzyskane przez Skarb Państwa w wyniku umorzenia akcji funduszu mogą być przeznaczone na spłatę zasądzonych i wymagalnych roszczeń odszkodowawczych z tytułu niewypłacenia rocznego lub końcowego wynagrodzenia za wyniki finansowe, o którym mowa w art. 24.

Art. 12. 1. Z chwilą wniesienia do funduszy przez Skarb Państwa akcji spółek, kapitał akcyjny każdej spółki, w której Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem, ustala się z mocy ustawy w wysokości 15% jej kapitału własnego w dniu rejestracji. W tym zakresie nie stosuje się przepisu art. 311 §1 Kodeksu handlowego.

2. Kwota, o którą został zmniejszony kapitał akcyjny spółki zgodnie z ust. 1, podlega przeniesieniu na jej kapitał zapasowy.

3. Zarządy spółek zawiadomią właściwe sądy rejestrowe o zmianie wysokości kapitału akcyjnego spółek, o którym mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 14 dni od daty wniesienia ich akcji do funduszy. W tym samym terminie zarządy spółek dokonają w statutach stosowanych zmian proporcji podziału kapitału własnego na kapitał akcyjny i kapitał zapasowy oraz odpowiedniego obniżenia wartości nominalnej akcji spółek. W tym zakresie nie stosuje się art. 431 § 1 Kodeksu handlowego.

4. Właściwe sądy rejestrowe dokonają odpowiednich zmian w rejestrach niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomień, o których mowa w ust. 3.

5. W sprawach określonych w ust. 1–4 nie stosuje się przepisów Kodeksu handlowego dotyczących obniżenia kapitału akcyjnego w spółce akcyjnej.

Art. 13. 1. Wartość nominalna akcji funduszy, akcji spółek oraz udziałów w spółkach nie może być niższa niż $1/10$ minimalnej wartości nominalnej, o której mowa odpowiednio w art. 340 §1 i art. 159 §2 Kodeksu handlowego.

2. Do wkładu Skarbu Państwa do funduszu, w którym Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem, nie stosuje się przepisów art. 312, 313 i 315 Kodeksu handlowego.

3. Do akcji funduszy objętych przez Skarb Państwa nie stosuje się przepisów art. 347 Kodeksu handlowego.

Rozdział 3

Władze narodowego funduszu inwestycyjnego

Art. 14. Władzami funduszu są: walne zgromadzenie, rada nadzorcza i zarząd.

Art. 15. 1. Do dnia zwołania pierwszego walnego zgromadzenia, w którym mogą uczestniczyć akcjonariusze inni niż Skarb Państwa, członków rady nadzorczej funduszu powołuje i odwołuje, a także ustala ich wynagrodzenia właściwy minister za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

2. Członków rady nadzorczej funduszu właściwy minister powołuje spośród osób wyłonionych w drodze konkursu przeprowadzonego przez Komisję Selekcyjną.

3. W skład Komisji Selekcyjnej wchodzi:

- 1) cztery osoby wybrane przez Sejm,
- 2) jedna osoba wybrana przez Senat,

- 3) po jednej osobie wskazanej przez ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe i ogólnokrajowe związki zawodowe – reprezentatywne dla pracowników większości państwowych zakładów pracy,
- 4) dwanaście osób powołanych przez Prezesa Rady Ministrów.

4. Prezes Rady Ministrów powołuje przewodniczącego Komisji Selekcyjnej oraz ustala jej regulamin.

Art. 16. 1. Statut funduszu określa liczbę członków rady nadzorczej; liczba ta powinna być nieparzysta i nie większa niż 9 do dnia zwołania pierwszego walnego zgromadzenia, w którym mogą uczestniczyć akcjonariusze inni niż Skarb Państwa.

2. (skreślony).

Art. 17. Kadencja pierwszej rady nadzorczej upływa z dniem odbycia pierwszego zwyczajnego walnego zgromadzenia, w którym mogą uczestniczyć akcjonariusze inni niż Skarb Państwa. W tym zakresie nie stosuje się przepisu art. 381 §1 Kodeksu handlowego.

Art. 18. 1. Do dnia zwołania pierwszego walnego zgromadzenia, w którym mogą uczestniczyć akcjonariusze inni niż Skarb Państwa, kompetencje walnego zgromadzenia, nie zastrzeżone przez niniejszą ustawę lub statut funduszu do wyłącznej kompetencji walnego zgromadzenia, wykonuje rada nadzorcza.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, statut funduszu nie może przekazać do kompetencji rady nadzorczej decyzji w sprawach:

- 1) zmiany statutu,
- 2) emisji nowych akcji,
- 3) połączenia funduszu z inną spółką,
- 4) rozwiązania funduszu.

3. Do wyłącznej kompetencji rady nadzorczej funduszu, poza określonymi w Kodeksie handlowym, należy ponadto powołanie członków zarządu oraz, z zastrzeżeniem art. 21 ust. 2, wybór osoby prawnej świadczącej usługi w zakresie zarządzania, zwanej dalej „firmą zarządzającą”, i zawarcie umowy, o której mowa w art. 21.

Art. 19. Zarząd funduszu jest powoływany na okres nie dłuższy niż 2 lata. W tym zakresie nie stosuje się przepisu art. 367 §1 Kodeksu handlowego. Tak długo,

jak Skarb Państwa pozostaje jedynym akcjonariuszem funduszu, członkiem zarządu funduszu może być wyłącznie osoba posiadająca obywatelstwo polskie.

Art. 20. 1. Zarząd obowiązany jest w ciągu 8 miesięcy, po upływie roku obrotowego, sporządzić i przedłożyć radzie nadzorczej bilans na ostatni dzień roku obrotowego (dzień bilansowy), rachunek zysków i strat za rok ubiegły oraz pisemne sprawozdanie z działalności funduszu w danym roku. W tym zakresie nie stosuje się przepisu art. 420 §1 Kodeksu handlowego.

2. Minister finansów może, w drodze rozporządzenia, określić szczególne warunki, którym ma odpowiadać rachunkowość narodowych funduszy inwestycyjnych.

3. Zarząd zwołuje walne zgromadzenie akcjonariuszy funduszu w terminie 10 miesięcy po upływie każdego roku obrotowego. W tym zakresie nie stosuje się przepisów art. 390 §1 Kodeksu handlowego.

Rozdział 4

Zarządzanie majątkiem narodowego funduszu inwestycyjnego

Art. 21. 1. Fundusz może zawrzeć umowę o zarządzanie jego majątkiem z firmą zarządzającą. Umowę zawiera fundusz reprezentowany przez radę nadzorczą.

2. Umowy o zarządzanie mogą być zawierane przez fundusze, których jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, wyłącznie z firmami zarządzającymi wyłoniionymi w drodze przetargu przez Komisję Selekcyjną, o której mowa w art. 15 ust. 3.

3. Przetarg, o którym mowa w ust. 2, będzie przetargiem publicznym, a kryteria wyboru będą podane do wiadomości publicznej. Szczegółowy tryb przeprowadzania przetargu określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 22. 1. Umowa pomiędzy funduszem a firmą zarządzającą może stanowić, że fundusz udzieli prokury firmie zarządzającej. W przypadku udzielenia prokury firmie zarządzającej, nazwa firmy oraz nazwiska osób wykonujących uprawnienia prokurenta podlegają ujawnieniu w rejestrze handlowym.

2. Umowa nie może zwolnić firmy zarządzającej z obowiązku pokrywania wszelkich kosztów i wydatków, poniesionych przez fundusz na rzecz firmy albo przez firmę lub jej przedstawicieli i doradców, w związku z wykonywaniem przez firmę jej obowiązków.

3. Czynność prawna dokonana przez osobę trzecią z osobą wykonującą uprawnienia prokurenta funduszu będącego osobą prawną jest ważna, nawet jeżeli nazwa prokurenta lub nazwisko osoby wykonującej uprawnienia prokurenta nie są ujawnione w rejestrze handlowym w chwili dokonania danej czynności prawnej.

4. Działanie bez umocowania lub przekroczenie zakresu umocowania przez ujawnioną w rejestrze handlowym osobę, która wykonuje uprawnienia w imieniu prokurenta funduszu będącego osobą prawną, nie wpływa na ważność czynności prawnych dokonanych przez tę osobę z osobami trzecimi, chyba że osoba trzecia działała w złej wierze.

Art. 23. 1. Obowiązki i uprawnienia firmy zarządzającej określa statut funduszu oraz umowa między funduszem a firmą zarządzającą.

2. Statut funduszu oraz umowa pomiędzy funduszem a firmą zarządzającą nie mogą wyłączyć ani ograniczyć odpowiedzialności firmy zarządzającej za szkodę wyrządzoną funduszowi na skutek winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa.

Art. 24. 1. Zmiana istotnych postanowień umowy między funduszem a firmą zarządzającą, w szczególności każda zmiana warunków wynagrodzenia firmy zarządzającej, wymaga zatwierdzenia przez walne zgromadzenie akcjonariuszy funduszu.

2. Fundusz może wypowiedzieć umowę z firmą zarządzającą bez podania przyczyn, z zachowaniem okresu wypowiedzenia nie dłuższego niż 180 dni; w przypadku wypowiedzenia umowy przez fundusz w okolicznościach, za które firma zarządzająca nie ponosi odpowiedzialności, ewentualne odszkodowanie umowne, zastrzeżone dla firmy zarządzającej z tego tytułu, nie może przekroczyć wysokości połowy rocznego ryczałtowego wynagrodzenia za zarządzanie.

3. Jeżeli umowa pomiędzy funduszem, którego jedynym akcjonariuszem jest Skarb Państwa, a firmą zarządzającą przewiduje roczne ryczałtowe wynagrodzenie za zarządzanie, roczne wynagrodzenie za wyniki finansowe funduszu lub końcowe wynagrodzenie za wyniki finansowe funduszu, stosuje się następujące zasady dotyczące wynagradzania firmy zarządzającej:

- 1) roczne ryczałtowe wynagrodzenie za zarządzanie ustala się w drodze przetargu, o którym mowa w art. 21 ust. 2,

- 2) roczne wynagrodzenie za wyniki finansowe funduszu, w tym także wynagrodzenie wyrażone w postaci określonej procentowo części akcji funduszu, ustala się w wysokości nie przekraczającej wartości 1% akcji funduszu za każdy rok świadczenia usług przez firmę zarządzającą, w kwocie uzyskanej ze sprzedaży akcji oraz wartości należnych dywidend,
- 3) końcowe wynagrodzenie za wyniki finansowe funduszu, w tym także wynagrodzenie wyrażone w postaci określonej procentowo części akcji funduszu, ustala się w obu przypadkach w wysokości nie przekraczającej iloczynu wartości 0,5% akcji funduszu oraz liczby lat, w których firma zarządzająca świadczyła usługi na rzecz funduszu, w kwocie uzyskanej ze sprzedaży akcji oraz wartości należnych dywidend; wynagrodzenie takie może zostać wypłacone dopiero po wygaśnięciu umowy z firmą zarządzającą.

4. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 3, może przysługiwać firmie zarządzającej w wysokości nie wyższej niż ustalone proporcjonalnie do okresu, w którym świadczyła ona usługi na rzecz funduszu.

5. Zasady wynagradzania firmy zarządzającej świadczącej usługi na rzecz funduszu, w którym Skarb Państwa przestał być jedynym akcjonariuszem, muszą spełniać warunek, że ta część wynagrodzenia, która uzależniona jest od wyników finansowych funduszu, również wtedy, gdy jest ona wyrażona w określonej procentowo części akcji funduszu, nie może przekroczyć wartości 2% akcji funduszu za każdy rok świadczenia usług przez firmę zarządzającą.

Rozdział 5

Postanowienia antymonopolowe

(uchylony)

Rozdział 6

Świadectwa udziałowe

Art. 29. 1. Świadectwo udziałowe jest papierem wartościowym na okaziciela w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 27. Świadectwo udziałowe reprezentuje prawa majątkowe, o których mowa w art. 37 i 38 ust. 5.

2. Świadectwa udziałowe emituje Skarb Państwa, za który działa właściwy minister.

3. Świadcstwa udziałowe mogą być emitowane w odcinkach zbiorowych.

4. Właściwy minister może powierzyć jednemu lub kilku bankom albo innej instytucji czynności związane z emisją świadctw udziałowych.

Art. 30. (skreślony).

Art. 31. 1. Obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, którzy stale przebywają na terytorium kraju i w dniu 31 grudnia roku poprzedzającego rok emisji świadctw udziałowych mają ukończone 18 lat, są uprawnieni do otrzymania jednakowej liczby świadctw udziałowych, zwanych dalej „powszechnymi świadctwami udziałowymi”, podlegających wymianie na akcje funduszy innych niż te, o których mowa w art. 8.

2. Sporządzanie spisów osób uprawnionych do otrzymania powszechnych świadctw udziałowych, poza spisami osób uprawnionych, które nie są zameldowane na pobyt stały, należy do zadań zleconych gmin. Sporządzenie spisów osób uprawnionych do otrzymania powszechnych świadctw udziałowych, które nie są zameldowane na pobyt stały w kraju, należy do zadań Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. W terminach przeznaczonych na wydawanie powszechnych świadctw udziałowych każdy obywatel może wnieść reklamację na nieprawidłowość sporządzenia spisu. Reklamację na nieprawidłowość sporządzenia spisu osób uprawnionych, które są zameldowane na pobyt stały, wnosi się do sporządzającego spis, zaś na nieprawidłowość sporządzenia spisu osób uprawnionych, które nie są zameldowane na pobyt stały, do wojewody właściwego według ostatniego miejsca zameldowania na pobyt stały osoby uprawnionej, a w jego braku – do wojewody właściwego według miejsca wydania dowodu osobistego osobie uprawnionej.

4. Wójt (burmistrz, prezydent), wojewoda obowiązany jest do rozpatrzenia reklamacji w ciągu 30 dni od jej wniesienia i do wydania decyzji w sprawie dokonania zmian w spisie osób uprawnionych.

5. Decyzję doręcza się niezwłocznie wnoszącemu reklamację, a gdy dotyczy ona innych osób – również tym osobom.

6. Na decyzję nie uwzględniającą reklamacji lub powodującą skreślenie ze spisu osób uprawnionych osoba mająca w tym interes prawny może wnieść w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji skargę, za pośrednictwem organu rozpatrującego

reklamację, do właściwego sądu rejonowego. Do skargi należy dołączyć zaskarżoną decyzję wraz z aktami sprawy.

7. Sąd rozpatruje sprawę w postępowaniu nieprocesowym. Od postanowienia sądu przysługuje rewizja do sądu wojewódzkiego.

Art. 31a. Powszechnie świadectwa udziałowe wydawane są osobom uprawnionym na podstawie dowodów osobistych.

Art. 32. 1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi wzory powszechnych świadectw udziałowych, sposób sporządzania spisów osób uprawnionych, sposób wnoszenia i rozpatrywania reklamacji oraz tryb i terminy rozpoczęcia i zakończenia wydawania tych świadectw.

2. Wydawanie świadectw udziałowych należy do właściwego ministra.

Art. 33. 1. Wydanie powszechnego świadectwa udziałowego w terminie określonym w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, podlega opłacie. Wysokość opłaty i tryb jej wniesienia określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

2. Wysokość opłaty za powszechne świadectwo udziałowe, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 10% wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej, ogłoszonej przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego za ostatni miesiąc objęty statystyką.

3. (skreślony).

Art. 34. 1. Prawo do otrzymania świadectwa udziałowego jest niezbywalne i nie podlega dziedziczeniu.

2. Po upływie terminu zakończenia wydawania świadectw udziałowych zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w art. 32 ust. 1, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić termin utraty ważności świadectw udziałowych objętych tym rozporządzeniem. Ogłoszenie terminu utraty ważności świadectw udziałowych następuje nie później, niż na rok przed upływem tego terminu. W treści świadectwa udziałowego zamieszcza się wzmiankę o uprawnieniu Rady Ministrów do ustalenia terminu utraty ważności świadectw udziałowych.

Art. 35. 1. Do publicznego wtórnego obrotu świadectwami udziałowymi nie mają zastosowania przepisy art. 1 §2, art. 49 i art. 54 §1 ustawy, o której mowa w art. 27, z zastrzeżeniem przepisu ust. 3.

2. W celu wprowadzenia świadectwa udziałowego do obrotu giełdowego albo regulowanego obrotu pozagiełdowego posiadacz świadectwa udziałowego składa je do depozytu, zgodnie z przepisami art. 5 ustawy, o której mowa w art. 27.

3. Giełda Papierów Wartościowych S.A. w Warszawie dopuści do obrotu giełdowego świadectwa udziałowe przedstawione przez podmiot prowadzący przedsiębiorstwo maklerskie, zgodnie z art. 71 ustawy, o której mowa w art. 27.

Art. 36. Przeniesienie własności świadectwa udziałowego jest wolne od opłaty skarbowej.

Rozdział 7

Wymiana świadectw udziałowych na akcje narodowych funduszy inwestycyjnych

Art. 37. Świadectwo udziałowe podlega wymianie w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych, za pośrednictwem podmiotu prowadzącego przedsiębiorstwo maklerskie, na jednakową ilość akcji w każdym z funduszy istniejących w dniu emisji świadectwa udziałowego i wyznaczonych do przeprowadzenia tej wymiany przez właściwego ministra, z zastrzeżeniem, że wymiana może nastąpić najwcześniej po dopuszczeniu akcji wszystkich tych funduszy do publicznego obrotu na podstawie art. 49 ustawy, o której mowa w art. 27.

Art. 38. 1. Właściwy minister określi, w drodze rozporządzenia, fundusze, o których mowa w art. 37, termin, od którego świadectwa udziałowe będą podlegały wymianie na akcje funduszy, oraz tryb takiej wymiany.

2. Właściwy minister udostępni wszystkie akcje danego funduszu w celu wymiany na świadectwa udziałowe, z wyjątkiem pakietu 15% akcji każdego funduszu zarezerwowanego na inne cele.

3. Z chwilą wymiany świadectwa udziałowego na akcje funduszy wygasają wszelkie prawa reprezentowane przez świadectwo udziałowe.

4. Właściwy minister, działając za Skarb Państwa, jest obowiązany do odrębnego gromadzenia kwot otrzymanych w związku z posiadanymi akcjami funduszy, łącznie z dywidendami i wpływami z likwidacji oraz odsetkami naliczonymi od tych kwot, a także z kwotami uzyskanymi ze sprzedaży akcji funduszy, o których mowa w ust. 2.

5. Właściwy minister może zarządzić wypłatę kwot, o których mowa w ust. 4, otrzymanych w związku z akcjami funduszy przeznaczonymi do wymiany w zamian za świadectwa udziałowe, posiadaczom tych świadectw proporcjonalnie do liczby posiadanych świadectw, w dowolnym czasie, zarówno przed, jak i po dokonaniu wymiany świadectw na akcje funduszy.

6. Właściwy minister, działając za Skarb Państwa, jest uprawniony do dokonywania wypłaty firmom zarządzającym wynagrodzeń i dywidend przypadających na akcje, stanowiące wynagrodzenie wypłacane im zgodnie z przepisami art. 24 ust. 3 pkt 2 i 3, ust. 4 i 5.

7. Przychody, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o wypłacone kwoty określone w ust. 5 i 6 stanowią dochód budżetu państwa.

8. Właściwy minister może powierzyć jednemu lub kilku bankom albo innej instytucji czynności związane z wymianą świadectw udziałowych na akcje funduszy i wypłatą kwot, o których mowa w ust. 4 i 6.

Rozdział 8

Agencja do Spraw Prywatyzacji

Art. 39. Koszty przeprowadzenia prywatyzacji na zasadach niniejszej ustawy oraz koszty realizacji ustawy z dnia 6 marca 1997 r. o zrekompensowaniu okresowego niepodwyższania płac w sferze budżetowej oraz utraty niektórych wzrostów lub dodatków do emerytur i rent (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 294) stanowią wydatki budżetu państwa, z tym że wydatki budżetu państwa na ten cel w latach 2005–2009 nie mogą przekroczyć kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą 64,2 mln zł a kwotą faktycznie poniesionych wydatków w latach 2003 i 2004.

Art. 40. 1. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, utworzyć Agencję do Spraw Prywatyzacji, zwaną dalej „Agencją”, jako państwową osobę prawną w rozumieniu art. 33 Kodeksu cywilnego. Agencja uzyskuje osobowość prawną z dniem wejścia w życie rozporządzenia.

2. Rada Ministrów nadaje Agencji statut. Statut określa w szczególności organizację i zadania Agencji w zakresie wykonywania przez właściwego ministra praw i obowiązków przewidzianych w szczególności w art. 38 ust. 4–6 niniejszej ustawy.

3. Nadzór nad działalnością Agencji sprawuje właściwy minister.

4. Ustawa budżetowa określa przychody i wydatki Agencji.
5. Agencja corocznie przedkłada Sejmowi sprawozdanie ze swojej działalności.
6. Organem Agencji jest prezes, którego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra. Likwidację Agencji zarządza Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, ustalając jednocześnie tryb jej przeprowadzenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. W ustawie z dnia 22 marca 1991 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi i funduszach powierniczych (Dz. U. Nr 35, poz. 155, Nr 103, poz. 447) w art. 1 w § 1 pkt 2 po wyrazach „dla jednego nabywcy” kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się nowe pkt 3 i 4 w brzmieniu:

- „3) udostępniania akcji pracownikom na podstawie art. 46 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202),
- 4) proponowania nabycia, nabywania lub przenoszenia praw z akcji spółki powstałej z przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa na podstawie ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, jeżeli stronami umowy są wyłącznie pracownicy spółki lub osoby, o których mowa w art. 46 ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji, albo narodowy fundusz inwestycyjny.”.

Art. 42. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 80, poz. 350, Nr 100, poz. 442, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) w art. 21:

- 1) dodaje się pkt 41 w brzmieniu:

„41) dochody uzyskane ze sprzedaży świadectw udziałowych wymienialnych na akcje narodowych funduszy inwestycyjnych, utworzonych na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202), z wyjątkiem przypadków, gdy sprzedaż ta jest przedmiotem działalności gospodarczej,”

2) dodaje się pkt 42 w brzmieniu:

„42) dochody uzyskane z tytułu sprzedaży akcji narodowych funduszy inwestycyjnych, utworzonych na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202) – w skali roku do łącznej wysokości połowy jednomiesięcznego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych oraz o zmianie niektórych ustaw regulujących zasady opodatkowania (Dz. U. Nr 21, poz. 86, Nr 40, poz. 174, Nr 68, poz. 341 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127) w art. 17 ust. 1 dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) dochody narodowych funduszy inwestycyjnych, utworzonych na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202), pochodzące z dywidend oraz innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Rozdział 10

Przepisy przejściowe i szczególne

Art. 44. 1. W chwili rejestracji funduszu statut funduszu powinien zawierać następujące ograniczenia:

- 1) zakaz nabywania papierów wartościowych emitowanych przez podmioty nie mające siedziby w Polsce lub emitowanych przez podmioty, które nie są zaangażowane głównie w prowadzenie działalności w Polsce,
- 2) zakaz posiadania udziałów w spółkach cywilnych, jawnych oraz innych podmiotach, w których udział powodowałby nieograniczoną odpowiedzialność funduszu,
- 3) zakaz nabywania akcji jakiejkolwiek spółki, jeżeli w wyniku takiego nabycia fundusz dysponowałby ponad 33% głosów w takiej spółce, z wyjątkiem sytuacji, gdy:
 - a) akcje przekraczające powyższy limit 33% zostały przez fundusz objęte w trybie art. 435 Kodeksu handlowego,

- b) akcje przekraczające powyższy limit 33% zostały przez fundusz objęte w wyniku wykonania prawa pierwokupu, przysługującego wszystkim akcjonariuszom,
 - c) akcje przekraczające powyższy limit 33% zostały przez fundusz objęte w wyniku wykonania zobowiązania do złożenia oferty nabycia za gotówkę wszystkich akcji od wszystkich pozostałych akcjonariuszy danej spółki,
- 4) zakaz zbywania przez fundusz w okresie trzech lat od dnia jego rejestracji akcji spółki, w której fundusz posiada więcej niż 20% kapitału i jest jednocześnie, z wyjątkiem państwowych osób prawnych, jej największym akcjonariuszem, jeżeli w wyniku tego zbycia udział funduszu w kapitale danej spółki spadłby poniżej 20%; powyższy zakaz może nie dotyczyć sytuacji, w których zbycie takie następuje w wyniku oferty złożonej przez fundusz w obrocie publicznym albo skierowanej do oznaczonego inwestora lub określonej grupy inwestorów, z zastrzeżeniem, że nabywca zakupi wszystkie oferowane w ten sposób akcje tej spółki,
- 5) zakaz zbywania przez fundusz papierów wartościowych, których fundusz nie jest właścicielem w chwili zawarcia umowy sprzedaży, chyba że w chwili zawarcia tej umowy był on uprawniony do nabycia odpowiedniej ilości papierów wartościowych tego samego rodzaju,
- 6) zakaz nabywania przez fundusz papierów wartościowych emitowanych przez inny fundusz lub podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest obrót papierami wartościowymi, jeśli w wyniku tego nabycia ponad 5% wartości netto aktywów funduszu zostałyby ulokowane w zakupione papiery wartościowe,
- 7) zakaz nabywania przez fundusz metali szlachetnych oraz zawierania kontraktów surowcowych, kontraktów opcyjnych lub kontraktów terminowych, z wyjątkiem:
- a) transakcji mających na celu zmniejszenie ryzyka w granicach dopuszczalnych przez polskie prawo,
 - b) nabywania akcji spółek zajmujących się produkcją i przetwarzaniem metali szlachetnych lub surowców,
- 8) zakaz nabywania przez fundusz nieruchomości (z wyjątkiem nieruchomości przeznaczonych na pomieszczenia biurowe funduszu albo firmy zarządzającej,

pozostającej z funduszem w stosunku umownym) oraz nabywania akcji w spółkach, zajmujących się głównie inwestowaniem w nieruchomości, jeżeli w wyniku tego ponad 5% wartości netto aktywów funduszu zostałyby ulokowane w akcjach takiej spółki,

- 9) zakaz zaciągania przez fundusz pożyczek oraz emitowania obligacji, jeżeli w wyniku tego łączna wartość zadłużenia funduszu, łącznie z dotychczasowym, przekroczyłaby 50% wartości netto aktywów funduszu,
- 10) zakaz nabywania przez fundusz papierów wartościowych, jeżeli w wyniku tego ponad 25% wartości netto aktywów funduszu zostałyby ulokowane w papiery wartościowe jednego emitenta.

2. Statut funduszu powinien również przewidywać, że jego zmiana powodująca zniesienie któregośkolwiek z ograniczeń, o których mowa w ust. 1, w okresie 3 lat od dnia rejestracji funduszu wymaga jednomyślnej uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy funduszu. W tym przypadku Skarb Państwa nie może być zobowiązany postanowieniami statutu do określonego sposobu głosowania na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy funduszu.

Art. 45. W okresie 3 lat od zarejestrowania funduszu jego statut, wpis funduszu do rejestru handlowego oraz umowy z udziałem funduszu powinny zawierać następującą wzmiankę:

„Na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202) spółka niniejsza jest zwolniona z wymagań przewidzianych w art. 159 §2, art. 312, 313 i 315, art. 340 §1, art. 347, 367 §1, art. 381 §1, art. 390 §1, art. 420 §1, art. 425 i art. 440–442 Kodeksu handlowego.”.

Art. 46. 1. Do spółek, o których mowa w art. 10 ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 23 i 24 ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1. Wniesienie przez Skarb Państwa akcji do funduszu nie wymaga dopełnienia warunków, o których mowa w art. 20 ustawy, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt 1; w takim jednak przypadku akcje spółek będące własnością Skarbu Państwa nie mogą być udostępnione odpłatnie osobom fizycznym w okresie 3 lat od utworzenia spółki.

2. W chwili wniesienia przez Skarb Państwa do funduszu akcji spółki, do 15% akcji tej spółki zostanie nieodpłatnie udostępnione pracownikom zatrudnionym w

przedsiębiorstwie państwowym przekształconym w spółkę w dniu jego wykreślenia z rejestru przedsiębiorstw państwowych.

3. Łączna wartość nominalna akcji, o których mowa w ust. 2, nie może przekroczyć iloczynu 24 średnich miesięcznych wynagrodzeń wypłaconych w sześciu podstawowych działach gospodarki narodowej na jednego zatrudnionego w okresie 12 miesięcy poprzedzających wniesienie akcji danej spółki do funduszu oraz liczby uprawnionych pracowników. Przy określaniu wartości akcji, o których mowa w niniejszym ustępie, uwzględnia się wartość ulg uprzednio przyznanych pracownikom w związku z nabyciem przez nich akcji spółki.

4. Jeżeli w ciągu 3 miesięcy od dnia wniesienia akcji danej spółki do funduszu spółka nie uchwali regulaminu podziału akcji pomiędzy uprawnionych pracowników, akcje te zostaną udostępnione im w równej liczbie.

5. Udostępnianie akcji, o których mowa w ust. 2, powinno zostać zakończone nie później niż w okresie 6 miesięcy od dnia wniesienia akcji danej spółki do funduszu.

6. Uprawnienia, o których mowa w ust. 2–5, przysługują, z zastrzeżeniem limitu określonego w ust. 3, również rolnikom indywidualnym oraz rybakom dostarczającym, na podstawie umowy, surowce dla przedsiębiorstwa państwowego, które zostało przekształcone w spółkę. Warunkiem nabycia tych uprawnień jest pozostawanie przez rolnika lub rybaka w stosunku umownym z przedsiębiorstwem państwowym przez nieprzerwany okres co najmniej ostatnich 2 lat przed wpisem spółki do rejestru handlowego.

Art. 47. 1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 10 i 46, z ogólnej ilości należących do Skarbu Państwa akcji spółek wyodrębnia się akcje w celu:

- 1) zasilenia systemu ubezpieczeń społecznych,
- 2) dokonania, w razie potrzeby, uzupełniającej rekompensaty osobom, o których mowa w art. 30 ust. 1.

2. Zasady realizacji celów, o których mowa w ust. 1, określi odrębna ustawa.

Art. 48. Za sporządzenie aktu notarialnego utworzenia funduszu przysługuje notariuszowi wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej dziesięciu milionów złotych.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

Art. 49. Przepisów ustawy z dnia 19 lipca 1991 r. o oprocentowaniu kapitału w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 75, poz. 330 i z 1992 r. Nr 45, poz. 200) nie stosuje się do:

- 1) istniejących w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, wyznaczonych przez Radę Ministrów zgodnie z art. 7 ust. 1 – od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 2) jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, które powstaną z przekształcenia przedsiębiorstw państwowych, wyznaczonych przez Radę Ministrów zgodnie z art. 7 ust. 1.

Art. 50. Do funduszy oraz spółek, których akcje zostaną wniesione do funduszy na zasadach określonych w art. 10, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 1990 r. o opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń (Dz. U. z 1991 r. Nr 1, poz. 1, z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 73, poz. 361 i Nr 100, poz. 498 oraz z 1993 r. Nr 28, poz. 127).

Art. 51. Przepisy niniejszej ustawy nie ograniczają możliwości osób innych niż Skarb Państwa do tworzenia spółek akcyjnych lub spółek z ograniczoną odpowiedzialnością w celu inwestowania, zgodnie z obowiązującymi przepisami, w akcje spółek w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 52. Z zachowaniem przepisów niniejszej ustawy Skarb Państwa może powtarzać emisję powszechnych świadectw udziałowych, tworząc jednocześnie kolejne fundusze w celu wymiany świadectw udziałowych na akcje tych funduszy. Art. 39 stosuje się odpowiednio.

Art. 53. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 42 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.